

der § 21's Bestemmelse om Avlscentrerne. Disse Avlscentrer ere nu noget, som Landmændene, i alt Fald ovre paa min Egn, ikke rigtig have kunnet være med paa, ikke rigtig have kunnet forstaa, og det kan ikke nægtes, at der er noget udviklet ved disse Avlscentrer. Der skal jo arbejdes med rene Racer, dels Landracen og dels Yorkshireracen, for at faa Yorkshireorner og Modersøer af ægte dansk Race frem, men det Afkom, som saa kommer frem ved Parring af disse to Racer, maa ikke være Dyr til Fremavl, men kun Brugsdyr. Det er, som sagt, noget udviklet, dette frem og tilbage, som Landmændene ikke godt kunne faa fat paa. Landmændenes Mening paa dette Omraade er, at vi burde gaa frem ad de samme Veje som ved Kvægavlsforeningerne, idet vi der tage de bedste Moderdyr og de bedste Handy, og Statstilskuddet gives til dem og deres Afkom. Det er den Vej, som Landmændene mene er den sikreste og solideste, ogsaa paa Svineavlens Omraade.

Nu er der jo kommet en Paragraf ind i Loven om at bibeholde disse Avlscentrer, saa vi neppe blive dem kvit, i alt Fald ikke foreløbig, men jeg vil dog gerne slutte mig til Mindretallets Ændringsforslag om, at Tilskuddet bliver begrænset til de 5 Aar. Det blev ganske vist for et Øjeblik siden sagt af det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen), at det, at man sætter en Begrænsning til 5 Aar, har ikke synderligt at betyde, thi vi blive jo ikke derved disse Avlscentrer kvit. Det kan jeg ikke rigtig forstaa, thi jeg synes, at naar vi indsætte en Bestemmelse om, at det kun skal virke i dette Aaremaal, saa kan Bevillingen jo ikke gives længere, og saa hører den op af sig selv. Jeg kunde ønske, at den hørte op nu straks, men det tror ogsaa jeg er temmelig haardt mod de Avlscentrer, som allerede ere oprettede i Henhold til den bestaaende Lovhjemmel. Det menes jo i alt Fald af mange, at de have virket meget uheldigt, og Initiativet dertil er sikkert ikke kommet fra Landmændenes Side, men fra Statskonsulenten paa dette Omraade; det er ham, der har ønsket at faa det frem. Men naar vi sætte de 5 Aar, kunne vi maaske dog til den Tid blive fri. Det ærede Medlem fra Give sagde, at dette kun bevirkede, at saa fik vi en Agitation i Gang imod det. Ja netop, lad os faa en saadan Agitation i Gang; saa viser det sig nok, hvem der har Ret, enten de, som ere for det, eller de, som ere imod det. Det er netop det, vi skulle have frem. Lad det kun komme

til at brydes paa det Omraade, for at vi kunne faa det frem, som er det bedste. Jeg kan, som sagt, slutte mig til denne Ændring af Mindretallet om de 5 Aar, og jeg kan i det hele taget i det væsentlige slutte mig til Mindretallets Ændringer, idet jeg synes, at de i største Maal gaa ud paa at yde Statens Bidrag i den videst mulige Udstrækning, hvorimod Flertallets Ændringer for en stor Del gaa ud paa at give Bidragene til enkelte Folk, lave Klasser ud deraf, komme til at virke noget aristokratisk ifølge det gamle Ord, at den, som har, skal mere gives, og det synes jeg ikke om. Jeg mener, at vi absolut bør holde paa, at det kommer de flest mulige til gode. Det kan nok være, at disse Dyr, der opdrættes paa disse Avlscentrer, enten det nu er Heste, Kvæg eller Svin, kunne blive noget af de bedste Individier, men det kan ogsaa, som den ærede Ordfører for Mindretallet har sagt, blive nogle daarlige Individier. Men netop ved, at de have Avlscentrerstemplet paa sig, kunne de sælges til en høj Pris, medens de Dyr, som staa udenfor, og som maaske kunne være langt bedre, mangle det Stempel, som de andre have, og derfor ville komme til at trække det kørteste Straa i Konkurrencen. Det er disse Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at fremføre, som sagt, af den Grund, at jeg er opfordret dertil. Det er altsaa Landmændene hjemme i min Egn, som her have talt, og jeg haaber, at det høje Ting vil tage en lille Smule Hensyn dertil. Jeg ønsker, som sagt, at støtte Mindretallets Ændringsforslag.

P. T. Nielsen: Den Tilslutning, der her i Tinget fra ærede Medlemmer uden for Udvalget er kommen til de Ændringer, som Mindretallet stiller, er jeg glad for. Alle de Medlemmer, som have haft Ordet uden for Udvalget, tror jeg, slutte sig i alt væsentligt til Mindretallet. At de Medlemmer inden for Udvalget, som høre til Flertallet, og som nu næsten alle have haft Ordet paa Rad, holde paa deres egne Ændringer, er jo noget, der følger af sig selv. Men af de Udtalelser, der ere fremkomne, har jeg dog været mest glad for Landbrugsministerens Udtalelser forleden Dag, og jeg vil udtale min og Mindretallets Glæde over den Stilling, som den højtærede Landbrugsminister har taget til Mindretallets Ændringsforslag. Paa Kardinalpunktet, §§ 18 og 19, har han jo fuldstændig sluttet sig til Mindretallet. Ogsaa paa andre Punkter har han